

Για να μάθεις τί σκέφτονται στ' αλήθεια οι άλλοι, δώσε προσοχή στις πράξεις τους, παρά στα λόγια τους.
George Santayana

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και...

μη

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΕΠΙΒΙΩΣΕΙ ΜΕ ΤΣΑΜΠΟΥΚΑ,
ΑΝΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΕΞΕΛΕΓΚΤΑ

ΣΑΕ: Ενα παραμύθι χωρίς ευτυχές τέλος

ΟΜΩΣ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΔΑ
ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΕΝΑ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΦΟΡΕΑ
ΜΕΡΟΣ Β'

Πολλά χρόνια η ηγεσία του ΣΑΕ μας χαρακτήριζε σαν τον μοναδικό «εχθρό» του επειδή προτείνουμε αυτά που θα κάνουν τώρα εκόντες άκοντες για να περισώσουν ό,τι περισσεύει από το πολύχρονο ντερλίκωμα. Τώρα, όμως, γίναμε πολλοί και το ΣΑΕ δέχεται βέλη εκ των έσω, από τον πρώην πρόεδρό του μίστερ Αθηνς, μέχρι τον Συντονιστή Αμερικής, Θόδωρο Σπυροπούλο και την γραμματέα του Δρ Ολγα Σαραντοπούλου, που επισημαίνει σε επιστολή της στον πρόεδρο Στέφανο Ταμβάκη:

«Με μεγάλη μου λύπη διαπιστώνω ότι αυτός ο οργανισμός δεν λειτουργεί όπως θα έπρεπε ως ένας θεσμός εγνωσμένου κύρους και παγκοσμίου εμβέλειας. Ποτέ πριν στα 14 και πλέον χρόνια λειτουργίας του ΣΑΕ δεν αντιμετωπίσαμε παρόμοια κατάσταση και καμία σχέση έχει πλέον αυτό το ΣΑΕ με το ΣΑΕ που παραλάβατε κύριε Πρόεδρε. Στη σημερινή ζοφερή πραγματικότητα ο θεσμός του ΣΑΕ πρέπει να προστατευθεί και πρέπει όλοι μας, με όλες μας τις δυνάμεις, να συμβάλουμε σ' αυτό. Αυτό αποτελεί και απαίτηση της ομογένειας και χρέος μας», (27 Ιουνίου '11).

Παρατηρητές των ομογενειακών πραγμάτων στην ελληνική πρωτεύουσα θεωρούν ότι οι ενέργειες του κ. Στ. Ταμβάκη, όχι μόνο εκθέτουν όλο το προεδρείο, αλλά καθιστούν και αδύνατη την λειτουργία του ΣΑΕ. Η πρόσφατη δημοσιοποίηση από το «Καλάμι» των επιστολών του Συντονιστή Κεντρικής και Νοτίου Αμερικής κ. Νικολαΐδη και της Γραμματέως του ΣΑΕ Όλγας Σαραντοπούλου με τις οποίες διαχωρίζουν τις θέσεις τους από την οικονομική διαχείριση του ΣΑΕ και καλούν τον πρόεδρο κ. Ταμβάκη και τον Ταμίνα κ. Δημητρίου να προσκομίσουν απολογισμό και παραστατικά δαπανών, θέτοντας προ των ευθυνών τους την Γενική Γραμματεία Απόδημου Ελληνισμού, αλλά και το Υπουργείο Εξωτερικών, προξέ-

νησε αίσθηση στην Ομογένεια.

Είναι γεγονός ότι οι διαμαρτυρίες της ομογένειας πληθαίνουν συνεχώς σε βάρος όλων των μελών. Το ΣΑΕ καθίσταται αναξιόπιστο και διάχυτος είναι ο φόβος ότι οι ενέργειές τους οδηγούν στην πλήρη διάλυση του, με την «χρεοκοπημένη» ελληνική πολιτεία απλό θεατή, αφού ακόμη ο Υφυπουργός Εξωτερικών κ. Δημ. Δόλλης δεν έχει αποφασίσει για την «μετάλλαξη» του ΣΑΕ και εξακολουθεί να συντηρεί «ζωντανή» την ηγεσία του, η θητεία της οποίας και καταστατικά έληξε τον Δεκέμβριο του 2010.

Τοποθετήσεις όπως αυτές του κ. Δόλλη: «Πρέπει να ανοίξουμε μία ρεαλιστική κουβέντα και μέσα από μία νέα συλλογική συζήτηση να δημιουργήσουμε ένα πλαίσιο πιο μόνιμο» (...) Το να μπορεί η Ελλάδα να προσφέρει πολύγλωσση εκπαίδευση με πρόσβαση στους δύο πολιτισμούς και κοινωνίες που ζουν οι Ομογενείς μας», αποτελούν γενικεύσεις ανούσιες και ατελέσφορες.

Όπως επίσης και ηρωικές κορώνες του τύπου «δεν είμαι υπουργός που δίνει επιταγές» ή

θορυβώδεις πομφόλυγες όπως: «Δεν μπορώ να πληρώνω γραφεία και να μην μπορώ να πληρώσω δασκάλους», είναι λαϊκισμοί άνευ αντικρίσματος.

Με την τελευταία (καθυστερημένη) χορηγία, μόλις και μετά βίας καλύφθηκαν ληξιπρόθεσμες αναλαστικές δαπάνες των γραφείων του ΣΑΕ Θεσσαλονίκης, οφειλές περασμένων ετών στην γενική γραμματέα του ΣΑΕ, καθώς και σε ορισμένους περιφερειάρχες-συντονιστές. Εάν έχει πεισθεί ο κ. Δόλλης ότι πράγματι το ΣΑΕ «δεν πάει άλλο», όπως λεί, τότε πρέπει είτε να το ανασυστήσει, είτε να το διαλύσει. Και να μην λείει ότι το τελευταίο δεν μπορεί να γίνει διότι την ύπαρξη του ΣΑΕ την επιτάσσει το Σύνταγμα. Και την ψήφο των Αποδήμων προβλέπει το Σύνταγμα αλλά χρόνια τώρα την κρατούν στην κατάψυξη...

Ο κ. Δόλλης για μήνες ενημερώνεται, πραγματοποιεί επαφές (μυστικές και φανερές) με επώνυμους και ανώνυμους ομογενείς, κάνει πολυέδοξα ταξίδια στο εξωτερικό και όφειλε να έχει ήδη διαμορφώσει άποψη, να έχει ήδη κατασταλάξει σε προτάσεις και λύ-

σεις και όχι απλά να έχει ψυχανεμισθεί την «ανάγκη» να προχωρήσει σ' αυτές.

Γεγονός είναι ότι έχει εξανεμιστεί, υποθέτω λόγω ανωτέρας βίας αφού τον «κάρφωσαν» άγρια οι πασόκιοι ΣΑΕτζήδες, ο ενθουσιασμός του κ. Δόλλη για ριζικές μεταρρυθμίσεις στο ΣΑΕ και -όπως φαίνεται- τις όποιες αλλαγές θα κάνουν αυτοί που έφεραν το ΣΑΕ σ' αυτή την άθλια κατάσταση. Οι οποίοι, γι' άλλη μια φορά θα τάξουν λαγούς και πετραχείλια για να γλιτώσουν, δηλαδή πολύ λάδι και τηγανίτα τίποτε.

Ομως, το πρόβλημα με το ΣΑΕ δεν είναι μόνο οικονομικό, δεν είναι μόνο τα δεκάδες εκατομμύρια ευρώ που δαπανήθηκαν από το υστέρημα του ελληνικού λαού, αλλά η έλλειψη αποτελεσμάτων από τα μυθώδη ποσά. Αν τουλάχιστον το ΣΑΕ έδειχνε έργο, αν είχε πρακτικά αποτελέσματα που θα βοηθούσαν τον Ελληνισμό της Διασποράς και την Ελλάδα, ας και το παλιόμπελο που λέει ο λόγος, αλλά πού είναι τα έργα που δικαιολογούν τη δαπάνη δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ; Αλλωστε, αυτός θα είναι ο κίνδυνος ακόμη και αν αυτοχρηματοδοτηθεί το ΣΑΕ. Δηλαδή, θα συνεχιστούν οι σπατάλες έστω με χρήματα των Ελλήνων της Διασποράς; Θα συνεχιστούν τα χλιδάτα ταξίδια του παγκόσμιου προέδρου και των συναδέλφων του ανά την υφήλιο; Θα συνεχιστούν τα τζάμπα ταξίδια των ημετέρων στα συνέδρια στη Θεσσαλονίκη; Θα ενοικιαστούν πάλι γραφεία και θα προσληφθούν υπάλληλοι; Θα επαναληφθούν τα πανηγύρια και τα συνέδρια τού μπλα μπλα, ή θα γίνει το ΣΑΕ -επιτέλους- πραγματικά αντιπροσωπευτικό όργανο ΟΛΩΝ των Ελλήνων της Διασποράς;

***Την Παρασκευή, για να μπορέσουμε στο μεταξύ ν' ασχοληθούμε και με άλλα θέματα, θα γράψουμε για το ΣΑΕ που μάς αξίζει, που έχουμε ανάγκη και που χρειάζεται η Ελλάδα.

* Ο πολύτιμος χρόνος των ωρίμων...

Μέτρησα τα χρόνια μου και συνειδητοποίησα, ότι μου υπολείπεται λιγότερος χρόνος ζωής απ' ό,τι έχω ζήσει μέχρι τώρα... Αισθάνομαι όπως το παιδάκι που κέρδισε μια σακούλα καραμέλες: τις πρώτες καταβρόχθισε με λαίμαργία, αλλά όταν παρατήρησε ότι του απέμειναν λίγες, άρχισε να τις γεύεται με βαθιά απόλαυση.

Δεν έχω πια χρόνο για ν' ανέχομαι παράλογους ανθρώπους που παρά τη χρονολογική τους ηλικία, δεν έχουν μεγαλώσει.

Δεν έχω πια χρόνο για να λογομαχώ με μετριότητες. Δεν θέλω να βρίσκομαι σε συγκεντρώσεις όπου παρελαύνουν παραφουσκωμένοι εγωϊσμοί. Δεν ανέχομαι τους χειριστικούς και τους καιροσκόπους.

Μ' ενοχλούν η ζήλια και όσοι προσπαθούν να υποτιμήσουν τους ικανότερους για να οικειοποιηθούν τη θέση τους, το ταλέντο τους και τα επιτεύγματα τους.

Μισώ, να είμαι μάρτυρας των προβλημάτων που γεννά η μάχη για ένα μεγαλοπρεπές αξίωμα. Οι άνθρωποι, μετά βίας, συζητούν για το περιεχόμενο και περισσότερο για την... επικεφαλίδα.

Θέλω να ζήσω δίπλα σε πρόσωπα με ανθρώπινη υπόσταση.

Που να μπορούν να γελούν με τα λάθη τους.

Που δεν επαίρονται για το θρίαμβό τους.

Που δε θεωρούν τον εαυτό τους εκλεκτό, πριν από την ώρα τους.

Που δεν αποφεύγουν τις ευθύνες τους.

Που υπερασπίζονται την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και που το μόνο που επιθυμούν είναι να βαδίζουν μαζί με την αλήθεια, την ειλικρίνεια και το ουσιαστικό γιατί αυτό είναι που αξίζει τον κόπο στη ζωή.

Δεν έχω πια χρόνο γι' ατέρμονες συγκεντρώσεις όπου συζητούνται καταστατικά, νόρμες, διαδικασίες και εσωτερικοί κανονισμοί, γνωρίζοντας ότι δε θα καταλήξει κανείς πουθενά.

Ο χρόνος μου είναι λίγος για να συζητώ για τους τίτλους ή τις επικεφαλίδες. Θέλω την ουσία, η ψυχή μου βιάζεται... Μου μένουν λίγες καραμέλες στη σακούλα...

Θέλω να περιτριγυρίζομαι από πρόσωπα που ξέρουν ν' αγγίζουν την καρδιά των ανθρώπων... Άνθρωποι τους οποίους τα σκληρά χτυπήματα της ζωής τους δίδαξαν πως μεγαλώνει κανείς με απαλά αγγίγματα στην ψυχή.

* Από τον Mario Raul De Morais Anrade (1893-1945), ποιητή, συγγραφέα, δοκιμογράφο και μουσικολόγο από τη Βραζιλία.

* «Σεπτεμβριανά»

Σαν σήμερα στην Κωνσταντινούπολη ξεσπά το πογκρόμ των Τούρκων με αφορμή την προβόκατσια στο σπίτι του Κεμάλ στη Θεσσαλονίκη. Είναι η αρχή του τέλους για τον ελληνισμό της Πόλης. Πυρπολήθηκαν 1004 ελληνικά σπίτια, 4348 καταστήματα, 73 χριστιανικές εκκλησίες, 27 φαρμακεία, 29 σχολεία, 21 εργοστάσια, 14 αυτοκίνητα, 4 ιδιωτικά νοσοκομεία και πολλά ελληνικά ιδρύματα, ενώ παράλληλα βεβηλώθηκαν χριστιανικά νεκροταφεία. Βιάστηκαν αμέτρητες γυναίκες και οκτώ ομογενείς έχασαν τη ζωή τους. Δεν ξεχνούμε, δεν πρέπει να ξεχνούμε, για να μην τα υποστούμε πάλι...

* Καλό!

- Τι είπε η Εύα στον Αδάμ;

- Μωρό μου; Να σου καθαρίσω ένα μηλαράκι;

Ακόμη ένα:

Βγαίνει ένας μεθυσμένος από ένα μπαρ. Περιπατάει λιγάκι, βλέπει μια κολώνα και αρχίζει να τη χτυπάει:

- Μαμά, άνοιξέ μου! Ξέρω ότι γύρισα αργά, αλλά άνοιξε μου.
Περνάει ένας άλλος μεθυσμένος και του λέει:
- Φίλε, μην χτυπάς άλλο. Βλέπω φως επάνω. Θα σου ανοίξει...